

Beskatningen af investeringsforeninger, afgrænsning af »tomme« selskaber og under-skudsbegrænsning ved skattefri fusion er alt sammen emner, vi har haft til debat og til lovgivning tidligere i Folketinget.

Jeg har læst lovforslaget igennem adskillige gange, og jeg er helt sikker på, at Det Radikale Venstre støtter hvert ord, der står, men jeg er ikke helt sikker på, at det er det sidste ord, der er sagt i denne sag.

Kim Behnke (FP):

Det her lovforslag er et godt eksempel på, at den danske lovgivning er blevet for omfattende. Der er sket en devaluering af det danske sprog, al den stund at man her kan tale om, at der sker en række lempelser og der sker forskellige former for moderniseringer, forenklinger osv. af lovgivningen. Særlig ordet forenklinger er jo blevet devalueret.

Forenklinger er sådan noget, hvor ministeren fremsætter et lovforslag, hvor der er flere hundrede paragraffer, som bliver ophævet, fordi man erkender, at der alligevel ikke er nogen mennesker, der har overblik over det her. Ikke engang skatteministerens eget embedsværk evner jo at have overblik over den samlede danske skattelovgivning og konsekvenserne af den, og det er jo derfor, vi hele tiden folketings-samling efter folketings-samling skal rette op med bittesmå korrektioner. Det sker som resultat af, at de mennesker ude i det virkelige liv, som skal efterleve de her paragraffer, og som på grund af en eller anden emsig skatteembedsmand, eller fordi der opstår en retssag el.lign., pludselig kommer utilsigtet i klemme og skal betale nogle millioner kroner eller nogle hundrede tusinde kroner. Så klager vedkommende, og så opdager man: Nå, men det var egentlig slet ikke meningen, og så retter man igen i skattelovgivningen, uden at der er nogen, der har overblik over, hvorvidt det så igen resulterer i, at der opstår nye problemer.

Derfor kan vi i Fremskridtspartiet sige, at de forslag til ændringer, der ligger her, da alle sammen ser fornuftige ud, de er alle sammen fornuftige og velbegrundede, og vi kan da, når vi kigger på dem sige: Det er da rigtigt og lad os da vedtage dem.

Men det var jo mere interessant, om man gik ind og skar til bunds og fik fjernet noget af al den unødige lovgivning, vi har, som jo som et spindelvæv er klistret ind, nej, det hedder: som ærtehalm er klistret ind i hinanden, og hvor det

er sådan, at når man ændrer i den ene ende, får det også konsekvenser i den anden ende.

Det her er et godt eksempel på, at der er nogle mennesker i dette land, som med rette kan sige: Vi føler os utrygge ved, om vi som borgere egentlig har nogen som helst retssikkerhed på det skattemæssige område, al den stund at man ikke aner, hvilke regler der gælder, og hvilke præcise konsekvenser de har.

Man kan så søge ekspertbistand, man kan hyre en advokat, man kan hyre en revisor og betale nogle kanonhonorarer i håb om, at *de* så har overblik over det hele. Men det viser sig jo ofte, at det heller ikke er tilfældet; så er det bare de lærde, der indbyrdes skændes om fortolkningen af bestemmelserne.

Men til det konkrete: De bestemmelser og ændringer, der sker omkring investeringsforeningerne, er alle sammen fornuftige, og vi har også glædet os over, at branchen som sådan anbefaler det fuldt ud. Og da det er dem, der nok ville råbe højest, hvis det var noget, der var til ugunst for dem, må vi gå ud fra, at *de* har overblik over dette lille afgrænsede område.

Det samme gælder de efterfølgende ting. Der må vi jo tage det forbehold – og det er vi desværre nødt til at gøre – at hvis der under udvalgsarbejdet møder en deputation op, kommer en henvendelse fra en brancheorganisation eller fra en enkelt virksomhed eller en enkelt borger, som gør os opmærksom på, at vi alligevel ikke har det samlede overblik, ja, så må vi jo tage det op og eventuelt komme med ændringsforslag frem til andenbehandlingen.

Men det er altså ikke særlig betryggende, at vores skattelovgivning er så indviklet, at det er de færreste mennesker – selv de såkaldte eksperter – der har det overblik, der gør, at man evner at fremsætte lovforslag her i Folketinget, som er udtømmende.

Og derfor glæder det mig selvfølgelig også, at fru Elisabeth Arnold kommer med den erkendelse, at det her ikke er sidste gang, for der vil vise sig at være andre og flere opgaver.

Skatteministeren burde indskrive sig selv i danmarkshistorien ved at tage en håndfuld eller det dobbelte af unge håbefulde skatteeksperter, jurister, revisorer osv., tage den samlede danske skattelovgivning og låse dem inde i et lokale med det budskab: Når I sender hvid røg ud, så skal det først være, når I har evnet at nedskrive den danske skattelovgivning til 10 pct. af det, den er i dag.